

Sa mei - e Le - pi - ta - ja, Sa ris - ti - rah - va pääst - ja, Sa

hel - de va - he - mees! Kõik an - na - me Su kät - te, et

mei - e meel ja mõ - te Sind ü - lis - tak - sid u - su väes!

2. Sa oled surma läinud,
meid oma lasteks teinud
ja ostnud verrega.
Su pühad surmahaavad
me hinge kosutavad –
nüüd tuleme Sind tänama.

3. See meile teada ammu,
et meie võim ja rammu
ja meie vaev ja töö
ei võind Sind taevast tuua;
meid armust uueks luua –
see on Su nõu ja tahtmine!

4. Mu süda tänu kannab
ja Sulle kiitust annab,
sest suur Su armunõu!
Meid ristil lunastasid
ja võitjaks ülendasid –
nii orjadel on laste au!

Viis: "Nüüd hingvad inimesed" (Nun ruhen alle Wälder)

Heinrich Isaak, 1450-1517.

Sõnad: "Du blütiger Versühner"

Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.